

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Timofti Vladimir,
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, *Plîngău Alexandru*, de către inculpatul *Objilean Serghei* cu avocatul *Bîrcă Ludmila* și recursul suplimentar declarat de către *inculpat*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Objilean Serghei XXXXX, născut la XXXXX, XXXXX,
anterior necondamnat,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Termenii de examinare:
prima instanță: 07.05.2021 – 14.07.2021;
instanța de apel: 14.09.2021 – 01.12.2021;
instanța de recurs: 14.02.2022 – 25.05.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 14 iulie 2021, *Objilean Serghei* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală a fost condamnat la **1** (unu) an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de **4** (patru) ani.

S-a dispus ca în perioada termenului de probă, în conformitate prevederile art.90 alin. (6), lit. a) și g) Cod penal, *Objilean Serghei* să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să presteze muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 100 (una sută) de ore.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

2. În sentința din 14 iulie 2021, prima instanță a constatat în fapt că:

Objilean Serghei la 20 aprilie 2021, aproximativ la ora 13:30, aflându-se în incinta sectorului de Poliție nr. 6 a IP Botanica, pe str. Aeroport, 40, mun. Chișinău, cu scopul aplicării violenței față de persoană cu funcție de răspundere, care se afla în exercițiul funcțiunii, în scopul curmării unei fapte antisociale produse de *Objilean Serghei* care continuându-și acțiunile sale violente, la cerința legitimă de a înceta acțiunile sale ilegale, a angajatului de poliție din cadrul IP Botanica, OS Rusu Petru și OS Iurcu Victor a reacționat agresiv și a opus

rezistență fizică față de poliștii în exercițiu, aplicând violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei, acțiuni manifestate prin aplicarea loviturilor în piciorul în privința angajatului OS Iurcu Victor, a. n. XXXXX și deteriorând scurta de serviciu a OS Rusu Petru, a.n. XXXXX, ca rezultat provocându-le părților vătămate, prejudiciu moral, precum și leziuni corporale.

Astfel, acțiunile inculpatului *Objilean Serghei* au fost încadrate juridic în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, după indicii calificativi - "*aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească, care participă la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni și a unei fapte antisociale*".

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, *Balan Veaceslav*, care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui *Objilean Serghei*, să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că pedeapsa aplicată inculpatului, este prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, or instanța la individualizarea pedepsei penale nu a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

3.2. Avocatul *Bîrca Ludmila* în numele inculpatului *Objilean Serghei*, care a solicitat casarea sentinței cu adoptarea unei noi hotărâri să-i fie stabilită o pedeapsă minimă prevăzută de lege, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea cererii de apel, avocatul a menționat că *Objilean Serghei* a recunoscut vina integral, a înțeles că a greșit enorm și îi pare rău de cele săvârșite, se căiește sincer și regretă cele întâmplate, anterior nu a fost judecat, are la întreținere mama, care este la o vârstă înaintată, este angajat legal în câmpul muncii și este capabil să se corijeze singur, fără aplicarea forței coercitive a statului și să nu mai comită infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, judecata în prima instanță s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală și legalitatea sentinței atacate este verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele Legii.

Astfel, în opinia instanței de apel, prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, procesul nefiind viciat, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

La caz instanța de apel a constatat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală,

acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Objilean Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Astfel instanța de apel a reținut că infracțiunea comisă de inculpatul Objilean Serghei, conform prevederilor art.16 alin.(3) Cod penal se clasifică ca fiind o infracțiune mai puțin gravă.

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, circumstanțe atenuante a fost reținut comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin gravă, iar circumstanțe agravante nu au fost reținute.

Instanța de apel a menționat că la stabilirea termenului și categoriei pedepsei penale, prima instanță a ținut cont de personalitatea inculpatului Objilean Serghei care a recunoscut vina integral, s-a căit sincer și regretă de cele întâmplate, anterior nu a fost judecat, este angajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog/psihiatru nu se află, și corect i-a stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare prin aplicarea art. 90 Cod penal.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au declarat recursuri ordinare:

5.1. Procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, *Plîngău Alexandru* care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, procurorul invocă blândețea pedepsei stabilite inculpatului, considerând că, atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75, 76 Cod penal și incorect au ajuns la concluzia de aplicare în privința acestuia a prevederilor art.90 Cod penal.

Acuzarea consideră că, pedeapsa stabilită inculpatului nu va duce la atingerea deplină a scopului Legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept și nici nu va constitui o avertizare publică pentru alte persoane predispuse de a-și însuși comportamente similare celui manifestat de către inculpat.

Mai mult ca atât, acuzarea consideră că instanțele de judecată au lăsat fără apreciere comportamentul inculpatului, care atât până la comiterea faptei, cât și după comiterea infracțiunii a avut o atitudine de dispreț față de normele de drept și față de persoanele care apără aceste norme, fapt ce denotă pericolul social al inculpatului și tentația acestuia de a încălca ordinea de drept, încurajând astfel și pe ceilalți subiecți de drept să comită infracțiuni de acest gen.

5.2. Inculpatul *Objilean Serghei* cu avocatul *Bîrcă Ludmila*, invocând prevederile art.427 alin.(1), pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă neprivativă de libertate, sub formă de muncă neremunerată în folosul societății, inculpatul fiind de acord să ispășească respectiva categorie de pedeapsă.

În susținerea solicitărilor sale, de altfel, similare celor invocate în cerere de apel, recurenții au notat că instanța de apel neîntemeiat a menținut sentința primei instanțe, prin care inculpatului, pentru infracțiunea comisă, s-a aplicat o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În opinia apărării, instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că inculpatul nu a fost supus răspunderii penale, a recunoscut vinovăția, se căiește

sincer de cele săvârșite, careva urmări grave nu au survenit, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, la locul de muncă se caracterizează foarte bine, ceea ce denotă că inculpatul conștientizează pericolul social al faptelor săvârșite precum și al urmărilor acestor fapte, drept circumstanțe atenuante s-au reținut săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin gravă, iar circumstanțe agravante instanțele de judecată nu au stabilit.

Pedeapsa sub formă de închisoare cu executare reală, solicitată de către acuzatorul de stat spre aplicare inculpatului ar fi una prea aspră și inechitabilă. Iar pedeapsa sub formă de muncă, neremunerată în folosul comunității stabilită inculpatului, este în coraport cu gravitatea infracțiunii comise — infracțiune mai puțin gravă, cu personalitatea inculpatului care pentru prima dată este atras la răspunderea penală, se caracterizează satisfăcător, acesta nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, de atitudinea inculpatului față de faptele comise și față de procesul desfășurat în privința sa.

5.3. La 24 mai 2022, inculpatul *Objilean Serghei* a depus recurs suplimentar, prin care invocând prevederile art.427 alin.(1), pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

În susținerea recursului, inculpatul menționează că, prezenta cauză penală a fost fabricată pe motiv că anterior a depus o plângere în Procuratura mun. Chișinău, împotriva acțiunilor colaboratorilor de poliție, pentru tratament inuman și degradant, fiind pornită cauza penală cu nr. 2021428009, art. 166¹ Cod penal, în acest sens.

În cadrul actualului proces a fost indus în eroare că, va beneficia de o sancțiune mai blândă în quantum de 1/3 din sancțiunea minimă cu muncă corecțională și cu aceasta se va înceta totul, iar părțile vătămate nu vor avea pretenții.

Ulterior, însă Rusu Petru a înaintat acțiune civilă în quantum de 1 000 lei prejudiciu material, 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. Consideră că este un conflict de interese când colaboratorul de poliție are concomitent calitatea de agent constatat și parte vătămată.

De asemenea, recurentul declară că acțiunile sale nu cad sub incidența prevederilor art. 349 alin.(1¹) Cod penal, deoarece nu a nimicit nici un bun ce aparține victimelor sau rudelor sale. A scoate plăcuța de înmatriculare nu înseamnă a nimici bunul. Suportul de fixare a plăcuțelor este din plastic, ceea ce permite instalarea cu ușurință a plăcuței pe partea din față a automobilului. Agresiunea fizică nu s-a confirmat prin probe veridice și suficiente.

Astfel, menționează că urmează a fi examinate toate circumstanțele cazului, inclusiv și probele din cadrul dosarului penal nr. 2021428009, precum și înregistrările video efectuate de Rusu Petru pe incidentul dat și care au relevanță pentru stabilirea adevărului și o justă soluționare a cauzei. Prin înregistrările date se vor exclude divergențele care există în dosar vis-a-vis de locul comiterii faptei. Potrivit rechizitoriului fapta a fost comisă pe adresa - mun. Chișinău, str. Aeroportului 40, iar potrivit Planșei foto Serviciul de medicină urgentă a sosit la adresa mun. Chișinău, str. Aeroportului 3, fiind găsit zăcând la pământ cu umbrela și plăcuța de înmatriculare.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1), pct.11) Cod de procedură penală, avocatul *Bîrcă Ludmila* în numele inculpatului a depus referință asupra recursului declarat de procuror, prin care solicită ca acesta să fie declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

7.1 Referitor la recursurile ordinare declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, *Plîngău Alexandru* și de către inculpatul *Objilean Serghei* cu avocatul *Bîrcă Ludmila*.

În speță, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală și au declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.*

Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal constată că titularii acestora invocă temeiurile pentru recurs stipulate la pct.6) și 10), alin.(1), art.427 Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, în care instanța de apel 6) *nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel* ori 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal reține că, recurenții nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul *Objilean Serghei*, însă invocă dezacordul cu soluția instanței de apel doar în partea individualizării pedepsei penale, solicitând identic casarea deciziei instanței de apel în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de recurs se va expune concomitent asupra ambelor.

Procurorul consideră că instanțele de fond nu au respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, și i-au aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, fără o argumentare justificată, solicitând excluderea prevederilor art. 90 Cod penal. Iar inculpatul și avocatul acestuia au pledat pentru aplicarea unei pedepse neprivativă de libertate sub formă de muncă neremunerată, considerând că pedeapsa stabilită este prea aspră, considerând la caz, aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată.

Verificând actele cauzei, raportate la criticele avansate de recurenți, Colegiul penal notează că acestea nu și-au găsit confirmarea, iar soluția instanței de apel este legală, fondată și urmează a fi menținută fără modificări.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, invocând eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, procurorul menționează despre faptul că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă Colegiul penal constată că aceste alegații sunt vădit neîntemeiate întrucât, instanța de apel, a dat răspuns la toate argumentele esențiale formulate de partea acuzării în cererea de apel, soluția de respingere a apelului declarat fiind complet motivată și argumentată.

În acest sens, se apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin.(1), pct. 8) Cod de procedură penală și

aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului procurorului ca nefondat.

În același context, Colegiul penal menționează că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Totodată, Colegiul penal menționează că la caz nu și-a găsit confirmare nici temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 10), alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 76 - 77, 90 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilind în privința inculpatului pedeapsa echitabilă în limitele sancțiunii normei încriminate, ținându-se cont și de dispozițiile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează, că potrivit art. 7 alin. (1) Cod penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

Potrivit art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.*

Art. 75 alin. (1) Cod penal stipulează că *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.*

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Cu referire la circumstanțele speței, Colegiul penal reține că cauza penală în privința inculpatului Objilean Serghei a fost examinată în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În calitate de circumstanțe atenuante conform art.76 Cod penal, au fost reținute - săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave prevăzută de art. 16 alin. (3) Cod penal - infracțiune mai puțin gravă, iar circumstanțe agravante conform art.77 Cod penal nu au fost constatate.

Cu referire la personalitatea inculpatului, instanțele de judecată au reținut că, inculpatul a recunoscut integral vinovăția, s-a căit sincer de cele comise, la evidența medicului necrolog și psihiatru nu se află, se caracterizează pozitiv, este

angajat în câmpul muncii, se află pentru prima dată pe banca acuzaților (f. d. 60-62, 49).

Potrivit alin. (8), art. 364¹ Cod de procedură penală, *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, beneficiază de reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de Lege în cazul pedepsei cu închisoare, ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu 1/4 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.*

Colegiu penal reține că, sancțiunea infracțiunii prevăzută de art. 349 alin.(1¹) Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul, prevede pedeapsa amendă în mărime de la 850 la 1350 unității convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, iar conform art. 16 alin. (3) Cod penal.

Prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, au fost stabilite noi limite potrivit cărora, limita minimă constituie - **3** luni, iar limita maximă - **2** ani închisoare.

În acest sens, Colegiul penal consideră că instanțele de fond, corect au stabilit forma pedepsei – închisoare, mărimea acesteia - (**1 an**), încadrându-se în limitele noi stabilite prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și va atinge scopul pedepsei penale de corectare și reeducare.

De asemenea, Colegiul penal remarcă că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanțele de fond au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul săvârșirii acesteia, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea inculpatului, lipsa circumstanțelor agravante, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării persoanei condamnate și condițiile de viață a familiei condamnatului.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că instanța de apel a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art.7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art.75 alin.(1) Cod penal, și întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu suspendarea pedepsei prin prisma aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Referitor la criticile procurorului precum că în privința inculpatului, neîntemeiat a fost dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul penal menționează că, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art.90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii, comportarea sinceră în cursul procesului. Pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate (art.61 alin.2 Cod penal).

Colegiul penal specifică faptul că, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin Lege de a se corecta fără a fi izolat de societate.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, *la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu*

este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe cu privire la suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, a ținut cont de faptul că potrivit art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea imputată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar art. 90 Cod penal nu interzice dispunerea suspendării condiționate a executării pedepselor pentru săvârșirea acestui gen de infracțiuni, or, inculpatul Objilean Serghei a recunoscut vina integral, s-a căit de cele comise, cauza a fost examinată potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

De asemenea, Colegiul penal menționează că nu pot fi reținute nici argumentele inculpatului și al avocatului acestuia precum că, la caz pedeapsa sub formă de muncă neremunerată va contribui la realizarea scopului pedepsei penale, or, motivele la care au făcut referire recurenții și anume, *„recunoașterea vinei, căința sinceră, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, lipsa circumstanțelor agravante, caracteristică pozitivă, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, atitudinea inculpatului față de faptele comise și față de procesul desfășurat în privința”,* au fost examinate și apreciate de către instanțele de judecată, fapt care a generat aplicarea unei pedepse legale și întemeiate, sub limita minimă de 1 an închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, iar careva erori în acest sens nefiind constatate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că argumentele invocate în cererile de recurs referitor la individualizarea eronată a pedepsei penale nu întrunesc temei de a interveni în hotărârile contestate, or, instanțele de judecată și-au motivat complet și întemeiat soluția emisă, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilind inculpatului Objilean Serghei o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise, care corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs mai notează și faptul că, din analiza deciziei recurate a stabilit că erorile de drept invocate în recursurile declarate nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate, în esență au fost abordare în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de individualizarea pedepsei. Hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct.37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010.*

În acest context, Colegiul penal atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursurilor ca fiind vădit neîntemeiate, cu menținerea deciziei atacate.

7.1 Referitor la recursul suplimentar al inculpatului Objilean Serghei, declarat la 24 mai 2022.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală instanța de recurs, *examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este declarat peste termen.*

În conformitate cu prevederile art.422 Cod de procedură penală, *termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.*

În cazul dat, Colegiul penal constată că recursul suplimentar declarat la 24 mai 2022, de către inculpatul Objilean Serghei este declarat peste termen, drept urmare, este posibil respingerii ca inadmisibil.

Așadar, Colegiul penal menționează că legislația procesual penală nu prevede noțiunea de recurs suplimentar, astfel că toate cererile ce se referă la dezacordul față de hotărârea instanței de apel se declară în mod obligatoriu în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de legiuitor la art.422 Cod de procedură penală, fără a fi posibilă extinderea acestuia.

Colegiul penal, remarcă faptul că, în speța dată, termenul de declarare a recursului ordinar curge din momentul pronunțării integrale a deciziei instanței de apel, adică din 23 decembrie 2021 și expirat la 22 ianuarie 2022, aceasta fiind considerată ultima zi de depunere a recursurilor ordinare.

În asemenea situație, Colegiul penal remarcă faptul că inculpatul Objilean Serghei cu avocatul acestuia, Bîrcă Ludmila au depus recurs la 17 ianuarie 2022, pe care îl consideră ca fiind depus în interiorul termenului de contestare prevăzut de legislația procesual-penal.

În pofida faptului dat, recurentul Objilean Serghei la 24 mai 2022, depune încă un recurs suplimentar, însă recursul dat se consideră ca fiind o cerere de recurs ordinar, respectiv fiind depus peste termenul legal de contestare.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează că recursul declarat de inculpatul Objilean Serghei la 24 mai 2022 este tardiv, deoarece a fost depus cu mult peste termenul de 30 zile prevăzut de legislația procesual-penală.

8. În conformitate cu prevederile art. art. 422, 432 alin. (1)- (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Objilean Serghei XXXXX**, pe motiv că recursurile declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, *Plîngău Alexandru* și de către inculpatul *Objilean Serghei* cu avocatul *Bîrcă Ludmila* sunt vădit neîntemeiate, iar recursul suplimentar al inculpatului *Objilean Serghei* depus la 24 mai 2022, este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 iulie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie